

ligt, fordi det i en lang Række af Aar havde været det, medens jeg ikke tvivler paa, at man paa mange andre Steder ikke vilde have sat et Sted af denne Bestaffenhed i Skat. Der er af et æret Medlem (Berg) bemærket, at saavidt han vidste, blev det ikke forelagt Bedkommende, hvad de skulde betale, før end Skatten blev udfærdiget. Dette skeer heller ikke, men der indkommer ogsaa jævnlig Klager til Ministeriet over, at Staten ikke er sat rigtig, og at disse Klager naturligtvis blive tagne under omhyggelig Overveelse, derom haaber jeg, at ærede Medlemmer ikke nøre Tvivl. Utsaa denne Vanstæthed, ja jeg kan næsten sige denne Uretfærdighed, er det man søger at have derved, at man sætter et Ophyn dermed, thi dette kan det nærværende Massineri ikke gjøre. Det ærede Medlem, der nævnte Brand-directeurerne, glemmer, at disse ikke mere ere kongelige Embedsmænd; man har gjort sig al mulig Umage for at faae dem udførelse af Administrationen, og de ere nu Brandforsikringens Embedsmænd og ikke Statens. Der næst er det aldeles klart, at det, med de Districter, som saadanne Mænd have at overse, er dem aldeles umuligt at kunne komme til Kundskab om alle de Forandringer, der ere foregaaede, og det er ikke Andet end et tro Billede af den factiske Tilstand, naar der siges, at der i flere Aar er betalt Skat af Steder, som ikke længer vare bygningssafgiftspligtige, ja som maaskee endog vare nedrevne, medens der paa den anden Side har været Bygninger, som efter den Brug, der skeer af dem, burde betale Skat, men ikke ere ansatte til en saadan. Den væsentligste Grund, hvorfor Forstanderskaberne ere dragne med ind i Loven, er derfor den, at de kunne føre et Tilsyn, en Control, som Staten ikke kan føre, og Grunden til, at deres Vederlag er sat saa høit som det er, er den, at man vil have, at de skulde være interesserede i, at Ingen, som bør betale, slipper fri for Skat, hvorimod en saadan Interesse jo slet ikke foreligger med Hensyn til Bygninger af første Klasse, der, naar de engang ere satte i Skat, ikke let vilde være underkastede Forandring. — At der kan være Vanstæthed ved at udføre denne Lov ligesaa vel som

enhver anden, og at det kan være et Spørgsmaal, om man skal regne et halvt eller et heelt Kjøkken med, er Noget, der kan siges ved enhver Bestatning; men naar man i saa Henseende har nævnt Meieribygninger, da er det for mig aldeles utvivlsomt, at de ikke kunne regnes med, thi de benyttes udelukkende til at forarbejde det Materiale, som Agerbruget giver. Jeg skal isvrigt erkende, at det ikke er noget ganske correct Udtryk, naar der i § 3 som den 3die Undtagelse nævnes „Bygninger eller Dele af saadanne, som udelukkende benyttes til Avlsbedrift.“ Det havde maaskee været klarere, naar der ligefrem havde staaet: Avls- og Meieribygninger. Jeg skal isvrigt med Hensyn til den Deel af Afgiften, som overlades til Communerne, fremhæve et Moment, der med Hensyn til Summernes Størrelse ikke er ganske ubetydeligt ved Bedømmelsen af det Spørgsmaal, om det er billigt at paalægge denne Afgift paa Landet, hvor den ikke tidligere har været; det er jo aabenbart, at de 25 pCt. af Bygningssafgiften vilde være at bruge til Afholdelsen af nogle af de Udgifter, som ellers vilde blive ligenede paa Communes Beboere. Det er altsaa ikke nogen Tilfældighed, at Spørgsmaalet om Landbygningerne er optaget med; det er fremkaldt ved Dnsket om at gjøre et alvorligt Forsøg paa at faae dette Forhold ordnet, idet Statskassen under sine nuværende Omstændigheder selvfølgelig ikke let kan bekvemme sig til at give Afkald paa nogen Indtægt, som den har, saameget mindre som det vel skal vise sig, naar der bliver Spørgsmaal om, hvad der skal bevilges igjennem Indkomstskatten, og i det Hele ved Indkomstskattens Behandling, at der vil fremkomme mange Indvendinger imod denne Lov, saa at der er overveieende Grund for Finansministeren til ikke at give Slip paa nogen Indtægt, som han for Tiden har igjennem de directe Skatter, thi han faaer ikke let Noget, der vil kunne æquivalere denne Indtægt. Det er netop Hensynet til, at det er en gammel, directe Skat, der har maattet være det Afgjørende ligeoverfor det Spørgsmaal, om man skulde foretage væsentlige Forandringer med Hensyn til selve Staten eller ikke, og dertil kommer